

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200123
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200123.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľky: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. č. XXXX/XX. U., právne zastúpenej JUDr. Martinom Kirňakom, advokátom so sídlom Hlavná č. 29, Prešov, ustanoveným Centrom právnej pomoci, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25.09.2015, č.k. 2Sd/11/2015-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.09.2015, č.k. 2Sd/11/2015-42, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 25.09.2015, č.k. 2Sd/11/2015-42 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z XX.XX.XXXX (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky zo dňa 12.12.2013 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov z 18.12.2014 nie je invalidná, lebo nemá viac ako 40% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ďalej aj „miera poklesu“). Krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol obsah posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne z 18.12.2014, resp. 27.08.2015 (za účasti odborného lekára psychiatra), ktorí zhodne dospeli k záveru o iba 35% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, určenej podľa § 71 ods. 5 a 6 zákona a kapitoly V, položky 3, písm. a) prílohy č. 4 zákona, teda pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - duševné choroby a poruchy správania, poruchy nálad (manické, depresívne, periodické - stredne ťažkú formu). Záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť

posudkoví lekári vyhodnotili v súlade so zákonom a nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení, považoval ich za logické a podložené odbornými lekárskejšími nálezmi, pričom posudkoví lekári ostatné zdravotné postihnutia nepovažovali za tak závažné, aby odôvodnili navýšenie miery poklesu podľa § 71 ods. 8 zákona. Rozhodnutie odporkyne z 12.01.2015 preto potvrdil ako súladné so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že už v konaní o žiadosti o invalidný dôchodok v roku 2009 nebola uznaná invalidnou, keď jej bola pre bolesti chrbtice uznaná 20% miera poklesu. Miera poklesu bola v konaní o žiadosti z 12.12.2013 o invalidný dôchodok určená na 35%, teda na dolnej hranici rozpätia 35% - 45%, hoci pri stredne ťažkej depresii by mala byť uvedená vyššia percentuálna miera. V tejto súvislosti poukázala na posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov z 31.03.2008, podľa ktorého pracovné miesto na pozícii krajčírka nie je pre uchádzačku o zamestnanie vzhľadom na jej zdravotný stav vhodné.

Namietla, že napriek tomu, že pri stanovení poklesu schopnosti zárobkovej činnosti je potrebné prihliadnuť na vývoj osobnosti v afektívite, emocionálnej oblasti, na schopnosti adaptácie, na vplyvy prostredia, možnosti pracovného zaradenia (všeobecné posudkové hľadisko) posudkoví lekári takto nepostupovali. V náleze z psychologického vyšetrenia v dňoch 02.08.2012 a v roku 2013 je pritom konštatované, že u navrhovateľky je emotivita inhibovaná, s pocitmi somatopsychickej insuficiencie, nervozite, dráždivosti, že aktuálnou životnou situáciou a primárnymi somatickejšími ťažkosťami je potencovaná anxiózne depresívna symptomatológia pri osobnosti melancholického temperamentu, malapt. hostílna a rigidne reagujúca na exogénne tlaky, a že ide o osobnosť introvertnú a sociálne zdržanlivú, emocionálne labilnú a vzrušivú, s oslabenou frustračnou toleranciou, životnou situáciou a absenciou existujúcich (?) a sociálnych istôt, ktorá sa odráža vo zvýraznení intenzity telesných ťažkostí, depresívnym ladením a anhedóniou, poklesom energie, sebaznehodnocujúcim postojom.

Ďalej namietla, že rozhodnutie odporkyne nie je dostatočne odôvodnené v zmysle § 209 ods. 4 zákona, keď posudky, najmä vo vzťahu k psychiatrickým nálezom, nie sú dostatočným podkladom rozhodnutia z hľadiska jeho preskúmateľnosti.

Navrhovateľka tiež namietla nedostatočné odôvodnenie neaplikovania ustanovenia § 71 ods. 8 zákona.

Z uvedených dôvodov navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby tento rozsudok zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky vyhovieť nemožno.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho odôvodnenia. Na zdôraznenie jeho správnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.) uvádza:

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že pri stredne ťažkej depresii by mala byť uvedená vyššia percentuálna miera, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Z posudku z 27.08.2015, vypracovaného za účasti aj odborného lekára psychiatra vyplýva vyhodnotenie, že časté migrény bez aury a vegetatívneho

doprovodu, únava, nespavosť, orgánové poruchy, nervozita, nadmerná potreba zdôrazňovania svojho stavu atď. svedčia pre symptómy všeobecných príznakov neuróz, vrátane tzv. psychosociálnych príznakov, ku ktorým patrí úzkosť, depresia, pocit krivdy a viny, menejcennosti, poruchy interpersonálne, poruchy osobnosti atď. Pocity celkovej telesnej aj duševnej nedostatočnosti sú u navrhovateľky často spojené aj s poruchou nálad (úzkostné alebo depresívne), a nikdy sa nejedná o endogénnu, tzv. jadrovú depresiu, ktorá je osobitným ochorením.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku navrhovateľky, že nebolo dostatočne zdôvodnené, prečo ostatné zdravotné postihnutia nepodmieňujú postup podľa § 71 ods. 8 zákona. Vplyvom ostatných zdravotných postihnutí sa posudkový lekár pobočky v posudku z 18.12.2014 zaoberal dostatočne a vyhodnotil ich ako posudkovo nezávažné, samostatne odôvodňujúce maximálne 10%, resp. 20% mieru poklesu, teda nepodmieňujúce navýšenie miery poklesu, určenej za rozhodujúce zdravotné postihnutie. S týmto posudkom sa stotožnil aj posudkový lekár ústredia v posudku z 27.08.2015.

Podľa názoru odvolacieho súdu posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, uvedeným v kapitole V prílohy č. 4 zákona a uviedli, že navrhovateľka je úzkostne depresívna zo zlej sociálno-ekonomickej situácie, z toho, že nemá prácu, a nie z toho, že nedokáže prácu vykonávať; pripomenuli, že súčasťou liečby depresie je aj liečba prácou. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že obmedzenie schopnosti vykonávať niektoré pracovné činnosti, v danom prípade prácu krajčírky (podľa namietaného posudku úradu práce) nevyklučuje schopnosť vykonávať iné zamestnania. Taktiež nedostatok pracovných príležitostí na trhu práce nie je podľa § 70 ods.1 zákona dôvodom na vznik nároku na invalidný dôchodok.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že zdravotný stav navrhovateľky ku dňu rozhodnutia odporkyne zatiaľ nepodmieňoval invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona. Rozhodnutie odporkyne z 12.01.2015 z toho dôvodu považoval za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná a odporkyňa taká náhrada nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.